

19. Defining energy security. IEA. Available at: <https://www.iea.org/areas-of-work/ensuring-energy-security>.
20. *Pavlov K., Pavlova O. and al.* (2020) Optimization of multi-channel queuing systems with a single retail attempt: Economic approach. Decision Science Letters. Decision Science Letters 9. Available at: http://www.growingscience.com/dsl/online/dsl_2020_22.pdf.
21. *Sovacool, B., Brown, B.* (2010). Competing Dimensions of Energy Security: An International Perspective. Annual Review of Environment and Resource. DOI: <https://doi.org/10.1146/annurev-environ-042509-143035>.
22. *Winzer, C.* (2012). Conceptualizing energy security. Security Policy, vol. 46, pp.36-48. DOI: 10.1016/j.enpol.2012.02.067.

Abstract.

Pavlova O., Pavlov K., Novosad O., Matiichuk L. The essence of Ukraine's energy security in the conditions of transformation changes.

The article considers the essential understanding of the category of "energy security" in terms of changes in all parameters of the national economy. The difference between the energy sphere and other spheres and branches of the national economy in terms of material and technological, microeconomic, permanent, and large-scale, eco-destructive manifestations of its course is explained. It is noted that understanding the change of energy perceptions at the national level changes approaches to the energy sector from subsidy to economically profitable with a high level of competitiveness, sufficient flexibility, and adaptability, finding ways to profitably expand production, transportation, processing, supply and consumption of fuel. The measures applied by Ukraine in the implementation of the Energy Strategy for the period up to 2035 are analyzed: "security, energy efficiency, competitiveness". The scientific approaches of researchers and scientists to the concept of "energy security", where there is currently no unanimity on the object, subject, and scope of research. Existing scientific developments are summarized and understanding of the essence of energy security is proposed as the state's ability to be economically and technically sound to ensure the needs of society in energy resources to further quality and safe energy consumption while protecting national interests of the energy sector. It is proposed to apply systematic and principled approaches to assessing the objectivity of energy security. The content of energy security is determined by analyzing its main components: economic, political, environmental, and social. Proposals have been made to strengthen energy security measures under changing environmental conditions.

Keywords: security, energy sector, national economy, microeconomic approaches, internationalization, industrial development, infrastructure, fuel and energy resources, threats, and challenges.

Стаття надійшла до редакції 22.02.2021 р.

Бібліографічний опис статті:

Павлова О. М., Павлов К. В., Новосад О. В., Матійчук Л. П. Сутність енергетичної безпеки України в умовах трансформаційних змін. Актуальні проблеми інноваційної економіки. 2021. № 2. С. 84-91.

Pavlova O., Pavlov K., Novosad O., Matiichuk L. The essence of Ukraine's energy security in the conditions of transformation changes. Actual problems of innovative economy. 2021. No. 2, pp. 84-91.

УДК 332:330.31:796.5:005.52; JEL classification: G18, H30, H51, H61, I00
DOI: <https://doi.org/10.36887/2524-0455-2021-2-15>

РОМАНЕНКО Сергій Степанович, кандидат філософських наук, доцент, доцент кафедри спортивних ігор, Південноукраїнський національний педагогічний університет імені К.Д. Ушинського, ORCID: 0000-0002-4446-9244

УПРАВЛІННЯ СПОРТИВНО-ОЗДОРОВЧОЮ ДІЯЛЬНІСТЮ: СТРУКТУРА ТА ДЕРЖАВНЕ РЕГУЛЮВАННЯ

Романенко С. С. Управління спортивно-оздоровчою діяльністю: структура та державне регулювання.

Пандемія коронавірусної інфекції показала слабкі місця в системі медицини та незадовільний стан здоров'я населення, що призвело до серйозних наслідків із демографічною ситуацією не тільки в Україні, а й у всьому світі. Саме тому населення повинно слідкувати за власним здоров'ям, різними шляхами зміцнювати його. Всім відомо, що найпростіший шлях це заняття спортивно-оздоровчими видами діяльності. Відповідно державне регулювання та структури управління спортивно-оздоровчої діяльності в Україні є досить своєчасним та актуальним дослідженням. Метою статті є дослідження державного регулювання та структури управління спортивно-оздоровчої діяльності в Україні відповідно до сучасних умов.

Досліджено державне регулювання та структуру управління спортивно-оздоровчої діяльності в Україні. Наведено систему державного управління сфери розвитку фізичної культури та спорту в Україні. Розкрито, що система державного регулювання спортивно-оздоровчої діяльності поділяється на центральний, регіональний, місцевий та селищний рівні. Визначено, що державне регулювання у сфері спортивно-оздоровчої діяльності відбувається шляхом формування державної політики в даній галузі, створення відповідних державних органів, фінансового, матеріально-технічного, кадрового, інформаційного, нормативно-правового та іншого забезпечення розвитку фізичної культури і спорту, а також визнання широкого самодіяльного статусу фізкультурно-спортивного

руху в Україні і комплексної взаємодії державних органів з громадськими організаціями фізкультурно-спортивної спрямованості.

Наголошено, що Україна у формуванні інклюзивного суспільства здійснила значні кроки. Створення безбар'єрного середовища, формування інклюзивної освіти – все це соціалізує людей із інвалідністю. Визначено, за останні роки українські параолімпійські спортсмени завоювали значну кількість нагород та входять в п'ятірку найсильніших команд. Наголошено на необхідності формування параолімпійського і дефлімпійського спорту як стратегічної цілі розвитку держави у сфері розвитку фізичної культури та спорту в Україні.

Ключові слова: державне регулювання, спортивно-оздоровча діяльність, структура управління, параолімпійський спорт.

Постановка проблеми. Пандемія коронавірусної інфекції показала слабкі місця в системі медицини та незадовільний стан здоров'я населення, що призвело до серйозних наслідків із демографічною ситуацією не тільки в Україні, а й у всьому світі. Саме тому населення повинно слідкувати за власним здоров'ям, різними шляхами зміцнювати його. Всім відомо, що найпростіший шлях це заняття спортивно-оздоровчими видами діяльності. Відповідно студії з державного регулювання та структури управління спортивно-оздоровчої діяльності в Україні є досить своєчасним та актуальним дослідженням.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Дослідженням з розвитку фізичної культури та спорту присвячено багато дисертаційних робіт у галузі економіки, історії, педагогіки, соціології, соціальних комунікацій, фізичного виховання та спорту, права, авторами яких є: Г. Арделеан, Г. Бордюгова, Т. Бондар, Г. Безверхня, С. Вавренюк, Л. Вострокнутов, І. Гасюк, Д. Голод, Ю. Довгенько, М. Дудчук, Рамзі Жабер, Ю. Зайдовий, В. Куделко, А. Кухтій, М. Кость, І. Міщенко, С. Нікітенко, Д. Солопчук, О. Шамич, Ю. Репкіна, М. Тіхонова, М. Ткалич, О. Садовник, В. Лукащук, Л. Люта, О. Литвин, Лю Лу, Аль Шаар Амер Алі, Юсеф Юсеф Алі, П. Мартин, Ю. Мічуда, М. Олійник, Г. Путятіна, В. Ришковський, Ван Сюемань, Н. Тарасюк, Н. Ярова, тощо. Комплексне дослідження у сфері державного регулювання розвитку фізичної культури та спорту розглядається науковцями: М. Калиною, К. Кудлатою, С. Ліщук, В. Мудрик, Ю. Наконечним, В. Погребним, І. Сітніковою, Н. Сухановою, О. Мельниченко, І. Шевчук тощо. Однак зовнішні фактори впливу змушують актуалізувати дослідження державного регулювання та структури управління спортивно-оздоровчої діяльності в Україні відповідно до сучасних умов.

Формулювання цілей статті. Метою статті є дослідження державного регулювання та структури управління спортивно-оздоровчої діяльності в Україні відповідно до сучасних умов.

Виклад основного матеріалу дослідження. Виконанню програм зі спортивно-оздоровчої роботи з населенням

приділяється увага у кожній країні. Збереження здоров'я нації [1] є пріоритетним напрямом державної політики. Узгоджене функціонування спортивно-оздоровчих організацій та забезпечувальних установ створює сприятливе середовище для здійснення стратегічних завдань розвитку людини і підтримки її якнайдовше у працездатному віці. Оптимальне управління осередками окресленої спрямованості прагне до створення і забезпечення умов, що відповідають сучасним вимогам розвитку суспільства [2]. Отже, важливу роль у забезпеченні спортивно-оздоровчої діяльності займає державне регулювання.

Ліщук С.В. зазначає, що «система державного управління фізичною культурою і спортом включає в себе Міністерство молоді і спорту, його підрозділи на рівні областей, Департамент фізичної культури і Департамент олімпійського спорту, Республіканський комітет по фізичній культурі і спорту, Управління у справах сім'ї, молоді і спорту обласної державної адміністрації, відділ у справах сім'ї, молоді і спорту районної, районної державної адміністрації (державні органи); постійні комісії, комітети, відділи органів місцевого самоврядування; Національний Олімпійський Комітет, його підрозділи на обласному рівні, Національні спортивні федерації і Місцеві спортивні федерації з видів спорту, визнаних в Україні, фонди, велика кількість громадських організацій (недержавні організації) та ін., що у свою чергу загострює існуючі проблеми розмежування повноважень органів державної влади і місцевого самоврядування» [3]. Отже, система державного регулювання спортивно-оздоровчої діяльності має відповідну ієрархічну структуру.

Окрім цього державне управління фізичною культурою і спортом здійснюється:

- на центральному рівні – органи управління з питань фізичної культури і спорту ;
- на регіональному рівні – органи управління фізичною культурою і спортом;
- на місцевому рівні – місцеві органи управління, Комітети з фізичної культури і спорту районних адміністрацій і міських рад;
- на рівні селищних утворень – громадські комісії або відділи з фізичної культури і спорту [4]. Отже, система державного

регулювання спортивно-оздоровчої діяльності поділяється на центральний, регіональний, місцевий та селищний рівні. Органи

державного управління сфери розвитку фізичної культури та спорту в Україні наведено на рис. 1.

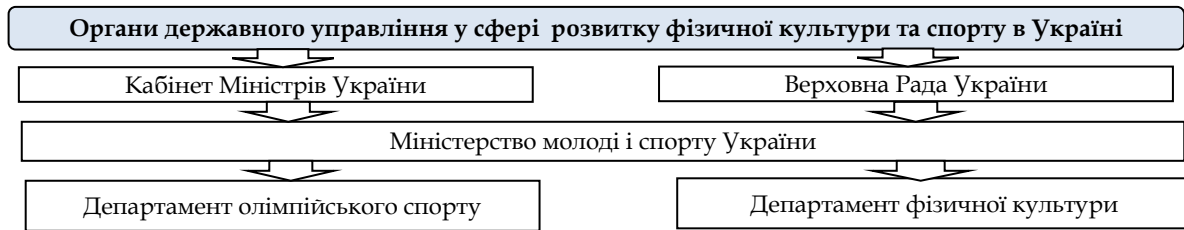

Рис. 1. Державне управління сфери розвитку фізичної культури та спорту в Україні

*Джерело: побудовано автором на підставі [5]

Найвищими органами державного управління у сфері розвитку фізичної культури та спорту в Україні є Верховна Рада України, Кабінет Міністрів України, Міністерство молоді і спорту України, Департамент олімпійського спорту та Департамент фізичної культури.

У статті 3 Закону України «Про фізичну культуру і спорт» зазначено, що держава регулює відносини у спортивно-оздоровчій сфері шляхом формування державної політики в даній галузі, створення відповідних державних органів, фінансового, матеріально-технічного, кадрового, інформаційного, нормативно-правового та іншого забезпечення розвитку фізичної культури і спорту, а також визнання широкого самодіяльного статусу фізкультурно-спортивного руху в Україні і комплексної взаємодії державних органів з громадськими організаціями фізкультурно-спортивної спрямованості. Держава визнає і всебічно підтримує олімпійський рух в Україні, діяльність всеукраїнських фізкультурно-спортивних товариств, національних спортивних федерацій, інших громадських організацій фізкультурно-спортивної спрямованості [5]. Отже, державне регулювання у сфері спортивно-оздоровчої діяльності відбувається шляхом формування державної політики, створення державних органів та відповідного функціонального забезпечення її розвитку.

Цимбалюк І.О. наголошує, що «для того, аби реалізація вказаних норм законодавства була успішною, необхідно забезпечити цілеспрямовану злагоджену роботу державних інституцій, територіальних громад, приватних спортивних організацій, громадських об'єднань та фахівців цієї сфери. Сьогодні в Україні найбільшого розвитку зазнав саме спорт вищих досягнень – напрям спорту, орієнтований на досягнення найвищих спортивних результатів. До системи спорту вищих досягнень в Україні відносять: центри олімпійської підготовки, основний склад

національних збірних команд, спортивні клуби, школи вищої спортивної майстерності. Окрім цього, в Україні, як і в усьому світі, порушується тема інклюзивного суспільства, де громадяни з інвалідністю залучені до активного життя держави і перебувають на рівних правах з представниками інших груп населення. Спорт є одним із шляхів толерантності, рівності та взаємоповаги до осіб з інвалідністю. Розвиток інклюзивного спорту є однією зі складових частин реалізації концепції інклюзивного розвитку» [6], який визнаний європейською спільнотою одним із ключових напрямків соціально-економічного зростання та досягнення сталого розвитку [7]. Отже, для виконання законодавчих норм у сфері розвитку фізичної культури та спорту в Україні необхідна консолідація всіх суб'єктів: держави, суспільства та бізнесу. Крім того, важливим є закордонний досвід управління сфери розвитку фізичної культури та спорту в Україні.

Варто зазначити, що Україна у формуванні інклюзивного суспільства здійснила значні кроки. Створення безбар'єрного середовища, формування інклюзивної освіти – все це соціалізує людей із інвалідністю. За останні роки наші паралімпійські спортсмени завоювали значну кількість нагород та входять в п'ятірку найсильніших команд.

Відповідно до статті 24 Закону України «Про фізичну культуру і спорт» суб'єктами параолімпійського і дефлімпійського руху в Україні є національні спортивні федерації інвалідів або їх спілки, що є членами Міжнародного параолімпійського комітету, Міжнародного спортивного комітету глухих, які діють відповідно до Конституції Міжнародного параолімпійського комітету, Конституції Міжнародного комітету глухих [5].

Цимбалюк С.М. зазначає, що «залучення інклюзивного суспільства до параолімпійського і дефлімпійського руху повинно бути одним із основних національних пріоритетів розвитку суспільства нашої держави.

Досягнення цієї мети потребує удосконалення організаційно-економічних засад розвитку спортивно-оздоровчої сфери, зокрема вітчизняної нормативно-правової бази, матеріально-технічного та наукового забезпечення. Також це неможливо без оптимізації системи управління фізичною культурою і спортом, постійної підтримки з боку держави, зокрема і шляхом виділення достатнього рівня фінансової допомоги» [8, с. 34].

Залучення інклюзивного суспільства до параолімпійського і дефлімпійського руху повинно бути одним із основних національних пріоритетів розвитку суспільства нашої держави. Досягнення цієї мети потребує удосконалення організаційно-економічних засад розвитку спортивно-оздоровчої сфери, зокрема вітчизняної нормативно-правової бази, матеріально-технічного та наукового забезпечення. Також це неможливо без оптимізації системи управління фізичною культурою і спортом, постійної підтримки з боку держави, зокрема і шляхом виділення достатнього рівня фінансової допомоги [8, с. 34]. Отже, формування параолімпійського і дефлімпійського спорту повинно стати для держави стратегічною цілю розвитку у сфері розвитку фізичної культури та спорту в Україні.

Мельниченко О.А. зазначає, що об'єктом регуляторного впливу держави є «суб'єкти, результати, процеси та/або явища». Зважаючи на специфіку досліджуваної проблематики, об'єктом державного регулювання може бути [9, с. 56]:

- розвиток фізичної культури та спорту як сфери діяльності;
- розвиток окремих складових цієї сфери національної економіки (спорту вищих досягнень, спорту для всіх; фізичного виховання);
- розвиток окремих видів спорту (літніх, зимових, олімпійських, неолімпійських, для

людей без вад здоров'я, для інвалідів (дефлімпійських, паралімпійських) тощо); розвиток фізичного виховання в навчальних закладах (залежно від їх рівня, статусу тощо); фізична підготовка особового складу Збройних сил України (інших силових структур держави);

- забезпечення (інституціональне, кадрове, матеріально-технічне, медичне, науково-методичне, нормативно-правове, фармакологічне, фінансове) розвитку окремих видів спорту (зокрема, допінг-контроль, натуралізація, реабілітація спортсменів);

- фінансування будівництва об'єктів спортивної інфраструктури; ефективне використання цих об'єктів;

- успішне проведення мегаподій (олімпійських ігор, світових і європейських чемпіонатів, міжнародних змагань);

- сприяння успішному виступу вітчизняних спортсменів на змаганнях (передусім, міжнародних);

- фізкультурно-оздоровча діяльність; забезпечення здорового способу життя населення;

- реформування системи державного управління розвитком фізичної культури та спорту; взаємодія з національними та міжнародними спортивними організаціями (комітетами, федераціями тощо);

- розвиток суміжних до спорту галузей/сфер національної економіки (виробництво спортивного спорядження та інвентарю, транспортного й готельного господарства) тощо. До основних напрямів державного регулювання спортивно-оздоровчої діяльності в Україні відносять: стратегічні цілі розвитку, забезпечення, фінансування та сприяння фізичної культури та спорту як сфери діяльності.

Етапи управління діяльністю спортивно-оздоровчої сфери на рівні організації наведено на рис. 2.

Рис. 2. Етапи управління діяльністю спортивно-оздоровчої сфери на рівні організації

*Джерело: складено автором

До основних етапів управління діяльністю спортивно-оздоровчої сфери на рівні організації відносять: оцінка потенційних можливостей, вибору стратегії та визначення місії суб'єкта господарювання.

Дослідження державного регулювання

та структури управління спортивно-оздоровчої діяльності в Україні дозволило сформулювати сучасну систему управління та напрями її регулювання.

Висновки та перспективи подальших досліджень. Досліджено державне

регулювання та структуру управління спортивно-оздоровчої діяльності в Україні. Наведено систему державного управління сфери розвитку фізичної культури та спорту в Україні. Розкрито, що система державного регулювання спортивно-оздоровчої діяльності поділяється на центральний, регіональний, місцевий та селищний рівні. Визначено, що державне регулювання у сфері спортивно-оздоровчої діяльності відбувається шляхом формування державної політики в даній галузі, створення відповідних державних органів, фінансового, матеріально-технічного, кадрового, інформаційного, нормативно-правового та іншого забезпечення розвитку фізичної культури і спорту, а також визнання широкого самодіяльного статусу фізкультурно-

спортивного руху в Україні і комплексної взаємодії державних органів з громадськими організаціями фізкультурно-спортивної спрямованості.

Наголошено, що Україна у формуванні інклюзивного суспільства здійснила значні кроки. Створення безбар'єрного середовища, формування інклюзивної освіти – все це соціалізує людей з інвалідністю. Зазначено, що за останні роки українські паралімпійські спортсмени завоювали значну кількість нагород та входять в п'ятірку найсильніших команд. Наголошено на необхідності формування параолімпійського і дефлімпійського спорту як стратегічної цілі розвитку держави у сфері розвитку фізичної культури та спорту в Україні.

Література.

1. *Дубовой О. В., Саєнко В. Г.* Збереження здоров'я студентської молоді – запорука ефективного розвитку держави. *Aktualne problemy nowoczesnych nauk – 2013: IX Miedz. nauk.-prakt. konf.* Vol. 25. Przemysl: Nauka i studia, 2013. pp. 17-22
2. *Саєнко В. Г.* Прагматическая оценка услуг физкультурно-оздоровительной и спортивной сферы. *Економіка та держава.* 2016. № 9. С. 45-50
3. *Ліщук С.В.* Система державного регулювання у сфері фізичної культури та спорту в Україні. *Державне управління: удосконалення та розвиток.* 2014. № 12, URL: <http://www.dy.nayka.com.ua/?op=1&z=794>
4. *Кузьменко О.О.* Сучасний стан державного управління фізичною культурою та спортом в Україні та Європі. URL: http://archive.nbuv.gov.ua/Portal/soc_gum/Dtr_du/2011_3/files/DU311_07.pdf
5. Про фізичну культуру і спорт : Закон України від 24 грудня 1993 р. Відомості Верховної Ради України. 1993. № 3809-ХІІ. Ст. 78. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/3808-12#Text>
6. *Цимбалюк І. О.* Інклюзивний розвиток регіону в умовах фінансової децентралізації: теорія, методологія, практика: монографія. Луцьк: Вежа-Друк, 2019. 340 с.
7. *Павліха Н. В.* Європейська інтеграція щодо досягнення перспектив сталого просторового розвитку. Європейська інтеграція: досвід Польщі та України: колективна монографія. Луцьк Люблін: «Drukarnia Kolor Lublin», 2013. С.140-159.
8. *Цимбалюк С. М.* Стан та перспективи розвитку спортивно-оздоровчої сфери в Україні. *Вісник Хмельницького національного університету. Серія: Економічні науки.* 2020. № 4. Т. 3. С. 31-36.
9. *Мельниченко О. А.* Управління структурними зрушеннями : підручник. Х. : Оберіг, 2013. 300 с.
10. *Крамаренко І.С., Козаченко Л.А., Стиценко О.В., Карабін К.О.* Інклюзивний туризм – інвестиційна складова економіки регіону. *Агросвіт.* №11. С.83-89
11. *Kramarenko I.* Social-economic and intellectual development of Ukraine: Regional and national aspect. *Danish scientific journal.* 2017. №1. С.20-28;
12. *Zhuravel Y., Popadynets N., Irtysheva I., Stetsiv I., Stetsiv I., Hryhoruk I., Boiko Y., Kramarenko I., Hryshyna N., Trushlyakova A.* Management Aspects in the Higher Education Quality Assurance System. *International Conference on Human Interaction and Emerging Technologies.* 2021. pp. 635-642
13. *Іртішцева І. О., Трушлякова А. Б., Рябець Д. М.* Демографічна ситуація України в системі виміру людського капіталу та охорони здоров'я. *Вісник Сумського національного аграрного університету. Серія: Економіка і менеджмент.* 2019. № 4 (82). С.136-143
14. *Іртішцева І., Рябець Д.* Забезпечення доступності медичної допомоги як базової основи формування міцного здоров'я і благополуччя населення. *Економічний аналіз.* 2020. Том 30. No 1. Частина 2. С. 60-65. DOI: <https://doi.org/10.35774/econa2020.01.02.060>

References.

1. *Dubovoj, O.V., Saienko, V.H.* (2013). «Preserving the health of student youth is the key to effective development of the state». *Aktualne problemy nowoczesnych nauk – 2013.* [Current problems of modern sciences – 2013]. *Proceedings of the IX International Scientific and Practical Conference.* (Przemysl, 2013). pp. 17-22.
2. *Saenko, V.H.* (2016). «Pragmatic assessment of the services of the physical and recreational and sports sphere». *Ekonomika ta derzhava.* No. 9. pp. 45-50.

3. **Lischuk, C.V.** (2014). «The system of state regulation in the field of physical culture and sports in Ukraine». *Derzhavne upravlinnia: udoskonalennia ta rozvytok*. no. 12. Available at: <http://www.dy.nayka.com.ua/?op=1&z=794>.
4. **Kuz'menko, O.O.** (2011). *Suchasnyj stan derzhavnoho upravlinnia fizychnoiu kul'turoiu ta sportom v Ukraini ta Yevropi*. [The current state of state management of physical culture and sports in Ukraine and Europe]. Available at: http://archive.nbuv.gov.ua/Portal/soc_gum/Dtr_du/2011_3/files/DU311_07.pdf.
5. Pro fizychnu kul'turu i sport : Zakon Ukrainy. (1993). [On physical culture and sports: Law of Ukraine]. No. 3809-XII dated December 24, 1993. Available at: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/3808-12#Text>.
6. **Tsybaliuk, I.O.** (2019). *Inklyuzyynyj rozvytok rehionu v umovakh finansovoi detsentralizatsii: teoriia, metodolohiia, praktyka*. [Inclusive development of the region under conditions of financial decentralization: theory, methodology, practice]. Vezha-Druk. Lutsk. Ukraine.
7. **Pavlika, N.V.** (2013). *Yevropejs'ka intehratsiia schodo dosiahnennia perspektyv staloho prostorovoho rozvytku*. [European integration regarding the achievement of perspectives of sustainable spatial development]. *Yevropejs'ka intehratsiia: dosvid Pol'schi ta Ukrainy*. «Drukarnia Kolor Lublin». Lutsk-Liublin. Ukraine-Poland.
8. **Tsybaliuk, S.M.** (2020). «The state and prospects of the development of the sports and recreation sphere in Ukraine». *Visnyk Khmel'nyts'koho natsional'noho universytetu. Seriia: Ekonomichni nauky*. no. 4. vol. 3. pp. 31-36.
9. **Mel'nychenko, O.A.** (2013). *Upravlinnia strukturnymy zrushenniamy*. [Management of structural changes]. Oberih. Kharkiv. Ukraine.
10. **Kramarenko, I.S., Kozachenko, L.A., Stytsenko, O.V., Karabin, K.O.** (2020). «Inclusive tourism is an investment component of the region's economy». *Ahrosvit*. no. 11. pp.83-89
11. **Kramarenko, I.** (2017). «Social-economic and intellectual development of Ukraine: Regional and national aspect». *Danish scientific journal*. no. 1. pp.20-28.
12. **Zhuravel, Y., Popadynets, N., Irtysheva, I., Stetsiv, I., Stetsiv, I., Hryhoruk, I., Boiko, Y., Kramarenko, I., Hryshyna, N., Trushlyakova, A.** (2021). Management Aspects in the Higher Education Quality Assurance System. *International Conference on Human Interaction and Emerging Technologies*. pp. 635-642.
13. **Irtysheva, I.O., Trushliakova, A.B., Riabets', D.M.** (2019). «The demographic situation of Ukraine in the system of measuring human capital and health care». *Visnyk Sums'koho natsional'noho ahrarnoho universytetu. Seriia: Ekonomika i menedzhment*. 2019. no. 4 (82). pp. 136-143.
14. **Irtysheva, I., Riabets', D.** (2020). «Ensuring the availability of medical care as a basic basis for the formation of good health and well-being of the population». *Ekonomichnyj analiz*. vol. 30. no. 1. part 2. pp. 60-65. DOI: <https://doi.org/10.35774/econa2020.01.02.060>.

Abstract.

Romanenko S. Management of sports and health activities: structure and government regulation.

The coronavirus pandemic has shown weaknesses in the medical system and poor health, which has severe consequences in Ukraine and worldwide. It is the responsibility of the people to ensure that their efforts strengthen them. Everyone knows that the easiest way is to do sports and health activities. State regulation and management structure of sports and health activities in Ukraine is a very temporary and relevant study. However, external factors of influence force to actualize researches of the state regulation and structure of management of sports and improving activity in Ukraine according to modern conditions. The purpose of article is to study the state regulation and management structure of sports and health activities in Ukraine under current conditions. Results. The state regulation and structure of sports management and health-improving training in Ukraine are investigated. The state management system for developing physical activities and sports in Ukraine is given. It is revealed that the state regulation system of sports and health activities is divided into central, regional, local, and urban levels. It is determined that state regulation in the field of sports and health activities is through the formation of state policy in this area, the creation of relevant government agencies, financial, logistical, personnel, information, regulatory and other support for physical activities and sports, as well as recognition of wide amateur status of physical activities and sports movement in Ukraine and complex interaction of state bodies with public organizations of physical culture and sports orientation. Conclusions. It was emphasized that Ukraine had taken significant steps in forming an inclusive society. Creating a barrier-free environment and creating inclusive education to socialize all people with limited abilities. It is determined that in recent years, Ukrainian Paralympic athletes have won many awards and they are among the five most potent teams. The need to form Paralympic and DePhlympic sports as a strategic goal of the state development in the field of physical activities and sports in Ukraine was emphasized.

Key words: state regulation, sports, and health-improving activity, management structure, Paralympic sports.

Стаття надійшла до редакції 23.02.2021 р.

Бібліографічний опис статті:

Романенко С. С. Управління спортивно-оздоровчою діяльністю: структура та державне регулювання. Актуальні проблеми інноваційної економіки. 2021. № 2. С. 91-96.

Romanenko S. Management of sports and health activities: structure and government regulation. Actual problems of innovative economy. 2021. No. 2, pp. 91-96.